

forum, hvor tvister kan afgøres, at det så også bliver et forum, som har den nødvendige styrke; ellers er det meningsløst.

Kigger vi lidt på de ting, som udenrigsministeren har sagt, hvor vi stort set er enige i det meste af det, er noget af det, vi lægger særlig vægt på, at der skal være gensidighed i tingene. Der skal være forbud mod, at landene i forskellige tonefald kan indføre særregler, som alle sammen dækker over et ønske om protektionisme.

Der må vi jo altså sige, at der er EU jo ikke noget at råbe hurra ad. Når vi ser, hvad vi finder på af direktiver om gummilister for at forhindre import af biler fra Sydkorea og alt muligt andet, har EU så sandelig noget at gøre i retning af at lade være med at opbygge toldmure omkring sig selv.

Det må også være sådan, at vi fra dansk side i EU-familien sørger for, at de forskellige protektionistiske initiativer, der bliver vedtaget, bliver ophævet, sådan at det ikke kun er EU-landene, der skal ud og investere i andre lande, men at andre lande faktisk også kan få lov til at investere i EU.

Når det gælder bekymringen om, hvorvidt multinationale firmaer – det var særlig SF, der var inde på det – sådan nærmest skal voldtage enkeltlande, vil jeg sige, at vi er langt mere bekymrede for, hvordan forskellige regeringer i små og store lande kan finde på at opføre sig. Og dér skal der ikke lægges fingre imellem. Altså når man i USA vedtager de handelsblokeringer i forhold til Cuba, som man har gjort, jamen så bør USA ikke have lov til det. Lige så vel som hvis man efter et militærkup i en eller anden mellemamerikansk stat eller et sted i Sydøstasien pludselig går ind og konfiskerer udenlandske investeringer, ja, så skal der være et regelsæt, som kan håndtere det. Så jeg er meget mere bekymret for, hvad regeringer og politikere kan finde på, end jeg er bekymret for, hvad multinationale firmaer kan finde på.

Og lige præcis om den situation, at et land af politiske grunde går ind og foretager nationalisering eller konfiskering, siger ministerens fremlæggelser i dag jo ikke så meget. Hvordan har man tænkt sig at håndtere sådan nogle lande? Hvis det er velfungerende demokratier, man kan tage for en eller anden MAI-domstol og så have en egentlig forhandling, jamen så er det jo så nemt. Men hvis først et land lukker og et militærdiktatur eller et religiøst diktatur overtager, hvad gør man så? Er investeringerne

så tabt, eller hvilke handlingsmidler har man så i MAI til at få åbnet igen?

Jeg skal til sidst sige, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Enhedslisten, kan vi ikke støtte, mens vi kommer til at stemme for det andet forslag til vedtagelse. Ikke fordi vi er enige i alle punkterne, men fordi vi som udgangspunkt synes, at det handler om, at regeringen får et forhandlingsmandat fra Folkeetinget, og det medvirker vi gerne til, for vi synes, det er vigtigt, at der bliver indgået en MAI-aftale.

Jann Sjusen (KRF):

Også for Kristeligt Folkeparti er det vigtigt, at der bliver indgået en MAI-aftale for at sikre, at vi får nogle fælles internationale spilleregler for beskyttelse også af de udenlandske investeringer. Det mener vi at virksomhederne har krav på, og det er også en forudsætning for, at der foretages flere investeringer, ikke mindst i udviklingslandene, og det vil jo være vigtigt for at sikre en udvikling dér.

Men når det er sagt, synes jeg også, det er vigtigt at fremhæve – det er jo det, der også er ærindet med det forslag til vedtagelse, som er fremsat i dag, og hvortil Kristeligt Folkeparti er medforslagsstiller – at vi skal forhindre, at kapitalliberaliseringerne globalt og investeringerne ikke kommer til at ske på bekostning af mennesker og miljø. Det er derfor, vi er meget tilfredse med, at vi har kunnet komme overens forskellige partier imellem om det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og som jo understreger, at regeringen skal arbejde for indgåelse af en MAI-aftale ud fra, at bl.a. princippet om en bæredygtig udvikling bliver stadfæstet, at man ikke kan forhindre almindelig national miljøregulering, at de fundamentale arbejdsretigheder bliver respekteret, og så ikke mindst, set med Kristeligt Folkepartis øjne, at aftalen er åben over for ikke-OECD-lande, ikke mindst udviklingslandene, og at de også kan tiltræde på særlige vilkår, der tager hensyn til deres særlige situation.

Endelig vil jeg understrege aspektet i forslaget omkring inddragelse af NGO'erne i forhandlingerne. Det synes jeg er et vigtigt aspekt, også når man ser på den hidtidige proces, hvor det måske nok var ønskeligt, at regeringen havde inddraget også NGO'erne yderligere.

Med disse ord vil jeg sige, at vi kan tilslutte os udenrigsministerens redegørelse og også den